

Chương 42

Tâm tư của Phong Lăng Thiên

Thì ra lão Lý này vốn chẳng phải là quản gia gì, mà là lão thái giám trong cung theo Sở Dật Đình từ nhỏ đến lớn.

Không riêng gì lão Lý, nô bộc hạ nhân cả phòng này, không có một ai bình thường, Vệ Thập Nhị kín đáo đưa cho nàng tử sĩ vô tâm vô tình, Sở Dật Đình tuyệt hơn, dứt khoát làm một đồng thái giám không ra nam không ra nữ.

Tô Hồng Tụ không khỏi hơi tức giận, nàng nhìn có vẻ không đứng đắn như vậy sao, dễ dàng có quan hệ không rõ ràng với nam nhân như vậy sao?

Nàng không biết, thật ra Vệ Thập Nhị và Sở Dật Đình thu xếp như vậy cho nàng vốn không liên quan gì đến đứng đắn hay không, mà thuần túy xuất phát từ lòng riêng của nam nhân, dù sao, ai cũng không yên lòng để nữ nhân trong lòng mình, đặc biệt là một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành, tướng mạo đẹp vô song đặt vào trong một đám nam nhân tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng.

Nhưng mà, không phải thị vệ võ công hơi cao cường một chút để ý nàng, bọn họ lại không yên lòng.

Lão Lý đi theo Sở Dật Đình từ nhỏ, tình huống Sở Dật Đình như thế nào, lão đương nhiên quá rõ ràng.

Người đời đều nói Sở Dật Đình vô tâm vô tình, tâm địa sắt đá, nhưng lão Lý biết, trong lòng Sở Dật Đình vẫn còn sợ hãi, ngài làm như vậy, chỉ vì bảo vệ mình.

Lão Lý theo Sở Dật Đình nhiều năm như vậy, cho tới giờ chưa từng thấy Sở Dật Đình để ý đến một nữ tử nào như vậy.

Ở trong cảm nhận của lão, địa vị của nữ tử này không cần nói cũng biết.

Nhưng mà, không biết là may mắn dfienddn lieqiudoon hay không may mắn, đôi mắt của nữ tử này giống Thục phi như đúc, thậm chí vừa mới mở miệng đã hỏi lão làm thế nào để quyến rũ nam nhân.

Sao lão Lý có thể không lo lắng?

Trời cao phù hộ, đừng để Sở Dật Đình lại gặp một Thục phi, Đại Lương diên một gã Hoàng đế là đủ rồi, nếu diên thêm một Vương gia, đất nước không giống đất nước.

Đọc hiểu tiếng lòng lão Lý, ánh mắt Tô Hồng Tụ nhìn lão lập tức trở nên lạnh như băng, hết sức rét lạnh.

Có ý tứ gì? Một người nghĩ như vậy, hai người cũng nghĩ như vậy, dựa vào cái gì mà Thục phi hư thân mất nết, nàng nhất định thủy tính dương hoa ¹?

Thật sự là đầu óc có bệnh.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng từ trong lòng lão Lý đọc hiểu được thanh lâu là nơi như thế nào, Tô Hồng Tụ lập tức bỏ đi ý niệm tìm “Su phụ” trong đầu.

Thôi đi, thì ra nữ tử trong thanh lâu làm... Làm chuyện như vậy.

Tổ sư của nàng Đắc Kỳ, Bao Tự, cũng từng khuynh quốc khuynh thành, điên đảo chúng sinh, nàng chưa từng nghe ai trong các nàng ấy tìm nữ tử như vậy bá sự, không uổng phí hạ thấp thân phận của mình.

Tô Hồng Tụ không chủ động đi trêu chọc người khác, nhưng không thể ngăn cản người khác chủ động tới trêu chọc nàng.

Có ít người, vừa đứng trên đường cái, thậm chí không cần mở miệng nói một câu, cũng không cần thể hiện thái độ gì, vẫn sẽ khiến người nhìn thấy cả ngày lẫn đêm không yên.

Nhã gian lâu hai Thúy Hồn lâu, một nam tử áo trắng đứng thẳng người, nam tử quay mặt về phía cửa sổ, không nói chuyện, cũng không tỏ vẻ gì, nhưng trên dưới toàn thân đều lộ ra vẻ vương giả nghiêm nghị cường thế.

Nam tử này không phải ai khác, chính là Phong Lăng Thiên Thái tử Đại Chu.

Từ lần trước vội vã thấy mặt Tô Hồng Tụ trên đường lớn, đưa nàng đoạn đường ngắn ngủi, không biết tại sao, lúc nào trong đầu Phong Lăng Thiên cũng hiện lên dung nhan xinh đẹp của Tô Hồng Tụ.

Đây không nên, Phong Lăng Thiên có địa vị Thái tử cao quý, từ nhỏ đến lớn, nào chưa từng thấy mỹ nhân như thế nào, nào không đụng phải nữ nhân tuyệt sắc ra làm sao, nhưng lại không có một ai giống như Tô Hồng Tụ, chỉ một nét mặt, nhưng lại khắc sâu trong tim hắn, giống như một dấu ấn, xóa đi không được, không thể trừ tận gốc.

Giây lát, một mật thám gõ cửa phòng, cung kính quỳ gối sau lưng Phong Lăng Thiên.

Rõ ràng Phong Lăng Thiên không hề quay đầu, nhìn cũng không nhìn hắn, nhưng mật thám lại kinh hồn bạt vía, giống như đứng ngồi không yên, không khỏi cảm giác toàn thân mình từ trên xuống dưới bị bao phủ một luồng khí lạnh rét thấu xương.

“Đã tra ra chưa?” Phong Lăng Thiên lạnh lùng mở miệng, hơi nghiêng người, lộ ra chiếc ly trong tay phải.

Tay kia xương cốt rõ ràng, khỏe mạnh có lực, nắm chính giữa ly sứ trắng nõn như ngọc, phảng phất thoáng dùng sức, cái ly sẽ hóa thành bột phấn, tan xương nát thịt.

“Tra được, nàng ấy là trưởng nữ của Tô Thừa tướng, khuê danh Tô Hồng Tụ, đây là tư liệu của nàng.”

Mật thám đi về phía trước một bước, cúi đầu xuống, hai tay cung kính dâng tài liệu trong tay lên.

“Tô Hồng Tụ trưởng nữ Tô Thừa tướng?” Nghe vậy, Phong Lăng Thiên hơi ngạc nhiên, tròn mắt lạnh bạc hồ hững nhuộm lên vẻ kinh ngạc.

Nữ tử này là người Đại Chu?

Còn là trưởng nữ của Tô Thừa tướng?

Điều này sao có thể?

Nếu nữ tử Đại Chu tuyệt sắc giống như vậy, đã sớm truyền đi xôn xao, mọi người đều biết, phụ hoàng đã sớm phái người ghênh nữ tử này vào hậu cung rồi.

Nhưng mà, đã nhiều năm như vậy, cho tới giờ Phong Lăng Thiên vẫn không nghe người ta nói trưởng nữ của Tô Thừa tướng có tướng mạo đẹp.

“Dạ, nữ tử này chính là ngày trước bị Lâm Tướng quân – tức là Hộ quốc Tướng quân Lâm Hạo Hiên – hu. Nghe nói kể từ sau khi bị Lâm Tướng quân hu, tính tình và dung mạo của nữ tử này bắt đầu thay đổi lớn, so sánh với ngày trước giống như hai người, lời đồn đại trên phố, nói nàng bị Lâm Tướng quân kích thích quá mức, tự giam mình trong phòng suốt ba ngày ba đêm, không uống một giọt nước, lúc đi ra thì biến thành dáng vẻ như vậy.

“Người nói gì!? Ý người muốn nói nàng thích Lâm Hạo Hiên!?”

Nghe mật thám nói Tô Hồng Tụ đã từng là vị hôn thê của Lâm Hạo Hiên, trong giọng nói của Phong Lăng Thiên lập tức có tức giận.

Giây phút đó, mật thám chỉ cảm thấy nhiệt độ trong phòng chợt hạ xuống, trên dưới toàn thân giống như bị trăm ngàn mũi kiếm sắc bén hung hăng đâm thủng.

Đầu mật thám tuôn đầy mồ hôi, không tự chủ lui lại phía sau mấy bước.

“Không... Thuộc hạ không có ý này.” Mật thám lắp bắp, vội vàng trả treo, “Nghe hạ nhân Tô phủ nói, mấy ngày nay Tô tiểu thư vẫn ăn, vẫn ngủ, hành vi như thường, không có biểu hiện ra quá nhiều đau lòng và lưu luyến, những lời đồn kia chắc chỉ do người khác lung tung truyền ra, không thể coi như thật.”

“Nói tiếp đi.”

Giọng Phong Lăng Thiên lạnh lẽo, trong nháy mắt thu lại nỗi giận và sát ý vừa rồi, cả người tâm cơ sâu nặng, năng lực tự kiểm soát mạnh mẽ, quả thật mới nghe lần đầu, trên đời hiếm thấy.

“Chỉ... Chỉ có điều, kể từ khi dung mạo Tô tiểu thư trở nên đẹp, thật sự trêu chọc tới không ít người, nghe nói Tôn công tử... Tôn Kiệt, chính vì nàng mà bỏ hết thể diện, hiện giờ bệnh nặng nằm trên giường, thuốc và châm cứu không cứu được, còn có người nói, Vệ Tướng quân... Chính là thủ vệ Kinh thành Vệ Thập Nhị, dường như cũng có ý với Tô tiểu thư, hẳn đưa tòa nhà vốn nên đưa cho Tô nhị tiểu thư, cũng chính là vị hôn thê của hấn Tô Hồng Mai, cho Tô tiểu thư, còn phía tử sĩ đặc lực nhất bên cạnh đi bảo vệ Tô tiểu thư. Nhưng mà, dường như Tô tiểu thư không nhận nhân tình của hấn. Nàng không ở trong tòa nhà Vệ Tướng quân đưa cho, mà không chào mà đi, bản thân mua một tòa nhà ở phố Phụng Hoàng trong Kinh thành, tối ngày hôm qua mới chuyển vào.”

“Nghe nói Vệ Tướng quân đang phái người tìm nàng chung quanh, tối ngày hôm qua hấn đã có một đêm không ngủ, gần như chạy hơn nửa Kinh thành, buổi sáng hôm nay hấn không còn lên triều, chắc vẫn đang tìm Tô tiểu thư.”

Ghi chú:

1. Thủy tính dương hoa: dễ dàng thay đổi như dòng nước, lả lướt nhẹ nhàng như hoa dương; chỉ nữ giới tác phong tùy tiện hay tình cảm không chuyên nhất.